

Зурочили

Анатолій Дімаров

I

А це розповіла дружина.

Підселили її в санаторії до літньої жіночки. Жіночка маленька, дрібненька, позаду піонерка, а попереду пенсіонерка. Лице як у бабусі, ще й щічки, як у мопса, звисають. І жодного зуба в роті. А бацище такий, що дружина спершу злякалась: подумала, що до чоловічої палати помилково заскочила.

Жіночка працювала кравчиною: обшивала дружин обласного начальства. То й привезла грошей неміряно. Лікуватись так лікуватись!

Записалася на всі, які тільки були, процедури. Грязі, ванни, голкотерапія, масажі, сеанси гіпнозу, промивання, магнітотерапія, фізкультура щоденна... Коли вона і встигала всі ті процедури прийняти!

Та ще й щовечора — на співи, на танці. Як заведе "Степом, степом..." — куди тій Кириченко!

Танцювати ж — молодих обтанцює. Скине тапочки і в шкарпетках тоненьких — аж підошви лящать.

Прийде в палату, ляже і стогне:

— Оце ж мене хтось зурочив! Руками-ногами ворухнути не можу.

II

Всі тисячі на лікування потратила!